

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 petit à Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst à Din 3.—, večji inserati petit vrsta Din 4.—. Popust po dogovoru. Inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inozemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica štev. 5.
Telefon st. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126.

PODROŽNICE:
MARIBOR, Grajski trg št. 8. — CELJE, Kocenova ulica 2. — Tel. 190.
NOVO MESTO, Ljubljanska c. tel. št. 26. — JESENICE, Ob koloževu 101. —
Račun pri pošt. ček. zavodu v Ljubljani št. 10.351.

GROZNO RAZDEJANJE V LYONU

Uničena je cela četrt — Število žrtev še ni ugotovljeno — Reševalna dela napredujejo zelo počasi — Nevarnost nadaljnjih razdejanj

Lyon, 14. novembra. Katastrofa v Lyonu je mnogo večja, kakor pa se je prvotno mislilo. Ves del mesta je popoloma opustošen. Število žrtev pa še sploh ni znano. Med prebivalstvom vlažna nepopisno razburjenje, ker obstaja nevarnost nadaljnjih plazov. Po mnenju geoloških strokovnjakov, je ves hrib popolnoma izpodjen od vode in plinov takoj, da je to šele pričetek njegeve razpadanja. Oblasti so storile vse, da preprečijo nadaljnjo katastrofo.

Reševalna dela se nadaljujejo z vso naglico, vendar pa napredujejo zelo počasi. Odkopavati morajo ogromne mase zemlje in kamena, predno morejo priti do zasutih žrtev. Tekom včerajnjega dne je prispelo v Lyon mnogo novinarjev iz Francije in inozemstva, da si na tlu mesta ogledajo razdejanje.

Lyon, 14. novembra. Plaz je porušil večinoma stare hiše. Med temi je bilo tudi nekaj osemnadstropnih hiš, čiji prebivalce je katastrofa preselila v spanju. Hotel »Du petit Versailles«, ki je bil poln gostov, je bil porušen do tal.

Katastrofa je bila zato tako strašna, ker je pridrožno več plazov z velikansko naglico. Pri rešilnih akcijah je izgubilo življenje 19 gasilcev in 4 stranikov. Pod reševinami leže cele družine. Število mrtvih cenijo na 100. Veliko ranjenih je bilo prepeljanih v bolnico. Ker obstaja

nevarnost, da se poruši še več hiš, je bila izpraznjena celo mestna četrt.

Prebivalstvo je zbežalo v katedralo. Pogled na kraj katastrofe je strašen. Cesta je na dolžini 200 metrov zasuta z 20 metrov debelo plastjo zemlje in kamena. Odkopavanje ogromne mase zemlje bo trajalo več dni. Reševalna akcija se nadaljuje z vso naglico.

Lyon, 14. novembra. Zemlja se je premikala do včeraj opoldne. Dosej so izkopali do 30 trupel. Rešilna dela vodi 20 gasilcev in 5 policistov. Boje se, da je pod plazom še več mrtvih.

V bolnico so prepeljani deset težko ranjenih, od katerih jih je pet kmalu po prevozu umrlo.

Pariz, 14. novembra. Rešilna dela v Lyonu se nadaljujejo. Po zadnjih poročilih število mrtvih ne bo preseglo 30. Rešilna dela se vrše zelo previdno, ker je velika nevarnost, da se področje, ki so poškodovane. Na mesto katastrofe je prišel lyonski nadškof Naurin.

Zaupnica Briandu

Velika zunanjopolitična debata v francoski poslanski zbornici je bila ponovči zaključena z zaupnico Briandu in vladu

Pariz, 14. novembra. Na včerajšnji seji francoske zbornice je prišlo ob prilici zunanjopolitične debate do ostrega prerekanja med zunanjim ministrom Briandom in komunističnimi poslanci. Briand je naglasil, da Francija ne namerava voditi križarske vojne proti komunistom, je pa prisiljena, da se obvaruje pred vsako nevarnostjo. Nato je Briand govoril o locarski pogodbi ter naglasil, da so zavezniki tako garantični nedotakljivi francoskih meja. Briand je nadalje energetično pobjal mnenje nekaterih političnih krogov, da je sporazum med Nemčijo in Francijo nemogoč. Če bi se odklonil, je nadaljeval Briand, vsak stik z Nemčijo, bi to nasprotoval temeljni ideji statuta Društva narodov. Francija bo še nadalje tesno sodelovala s svojimi priatelji v dobrobit Evrope. Res, da je v obeh državah nekaj mož, ki drže nevarne govore. Kljub temu se ne sme izgubiti hladnokrvnosti in poguma zaradi teh pojavit, kar nikakor ne ovira obrame mirovnih dogovorov in francoskih meja. Končno je Briand naglasil, da mora Francija nadaljevati svojo doseganjo zunanjopolitično in storiti vse, da se ohrani svetovni mir. Briand se je v svojem govoru dotaknil tudi težkega gospodarskega položaja v Nemčiji, ki šteje na milijone brezposelnih. Zato je tudi razumljivo, da ti nimajo preveč simpatij do Francije in njenih

bivših zaveznikov. To še ni dokaz, da se je njegova zunanjopolitična politika ponesrečila. Francija bo nadaljevala delo za mir in Briand bo prej zapustil svoje mesto, kakor prenehale s sedanjo politiko.

Seja poslanske zbornice je trajala pozno v noč. Pred zaključkom debate je povzel besedo ministrski predsednik Tardieu, ki je izjavil, da vlada popolnoma soglaša in osvaja politiko Brianda. Francija je lahko srečna, da ima Brianda.

Zavračajočo očitke o oboroževanju in imperialističnih težnjah Francije je Tardieu dokazoval, da ima Francija 183.000 mož manj kakor Nemčija in 189.000 mož manj kakor angleška armada. V Ženevi bo Francija pri evropski reorganizaciji stavila predlage, ki bodo zajezili boljševiško propagando in odstranili revizionistično ofenzivo. Položaj v Evropi je prenevaren, da bi se smelo z njim igračati. »Ce hočete vreči mojo vlado,« je zaključil Tardieu, »jo vržite jutri, danes pa pokažite, da je Francija v zaledovanju mirovne politike enotna in solidarna.«

Govor ministrskega predsednika je napravljal na zbornici globok vtip in pri glasovanju, ki se je vršilo kmalu po polnoči, je bila Briandu in vladu z večino 322 glasov izražena zaupnica.

Popolna zmaga brazilske revolucije

Revolucionarji so prevzeli vso oblast, ukinili ustavo in pričeli z izgonom pristašev bivšega režima

Rio de Janeiro, 14. novembra. Objavljena je bila naredba predsednika Vargasu, glasom katere dobiva provizorija vlada absolutno zakonodajo in izvršno oblast, dokler ne bo izvojevana nova Narodna skupščina, ki bo sklepala o novi ustavi države. Naredba razpušča obenem vse provincialne parlamente in odobre po mestih. V veljavni ostane še samo » habeas corpus « za vse one, ki bi bili obtoženi za kak zločin občega prava, razen za državne uradnike in krivice, ki spadajo pod kompetenco izjemnih sodišč. Zvezne države obdržijo še naprej svojo finančno avtonomijo. Tudi je prevzela revolucionarna vlada vse obvezne prejšnje zvezne vlade za posojila in operacije javnega kredita. V dekreту je dalje rečeno, da bo nova državna ustava tudi republikanska in osnovano je izjemno sodišče za vse politične delikte.

Včeraj so se ukrcali prvi izgnanci Vargasove vlade, med njimi tudi bivši senator v Rio de Janeiro Machado, ki je bil do predsedniških volitev zaradi svojega izrednega govorniškega daru idel ljudstva. Med izgnanci se nahajajo dalje še direktorji

Vatikan priznal brazilsko vlado

Vatikansko mesto, 14. novembra. Apostolski nuncij v Rio de Janeiro je prejel nalog, naj sporoči brazilski vladi, da jo priznava vatisanska država.

Splošna stavka v Peruju

Newark, 14. nov. Iz Lime v Peru posročajo, da je tamkaj in v Callau izbruhnila splošna stavka. V ozemju Junin Limaso so proglašili obsedno stanje. V Cerbi de Pasco, kjer so veliki bakreni rudniki, je bilo pri predverajnjih nemirih ubitih 13 oseb in 25 hudo ranjenih.

Ukinitev ustave na Kubi

Havana, 14. novembra. Zaradi zadnjih nemirov je predsednik Kube ukinil ustavo.

Strahovito razdejanje ciklona

Rangoon, 14. novembra. Strahoviti orkan je do tal porušil tudi mesto Kijankupu, ki leži 350 km od Rangoona. Vsa poslopja vštenskih vladne urade so popolnoma razdejana. V luki je vihar potopil več ladij. Število človeških žrtev je zelo veliko. Mesto nudi nepopisno sliko bede in razdejanja. Na pomoč so odhitele številne rešilne ekspedicije.

Vesti iz Beograda

Beograd, 14. nov. AA. Snoči je bila v oddelku za živinorejo ministrstva za poljedelstvo oferčna licitacija za nabavo fotografiskih aparativov. Te aparate bodo uporabili za posnetke živine in raznih živinskih predmetov in prizorov. S temi posnetki bodo postavljeni živinski albumi, ki naj pojavijo ilustriran pregled o naši živinoreji.

Beograd, 14. nov. AA. Pravni odselki ministrstva za šume in rudnike je obvestil direkcijo šum, da je treba smatrati občinska sodišča za samoupravna oblastva. V zmlisu § 52 zakona o šumah. To pojasnilo je normativnega značaja.

Beograd, 14. nov. AA. Od 10. do 30. t. m. bodo v oddelku za agrarno politiko ministrstva za poljedelstvo pred posebno strokovno komisijo izpit za profesore srednjih in nižjih poljedelskih šol in državni strokovni izpit za uradnike I., II. in III. kategorije. Predsednika komisije sta dekani poljedelske fakultete v Beogradu M. Vlajnac in načelnik ministrstva za poljedelstvo M. Djurić, člani pa so načelniki tega ministrstva in profesori poljedelskih fakultet.

Prepovedane brošure

Beograd, 14. novembra. AA. Z odlokom ministrstva za notranje zadeve I/34225 z dne 7. t. m. je prepovedan uvoz in razširjanje brošure »Crnogorec brez domovine«, ki jo je izdala v jugoslovenskem jeziku knjigarna Ivana Krešića v Newyorku.

Beograd, 14. novembra. AA. Z odlokom ministrstva za notranje zadeve I/34226 z dne 7. t. m. je prepovedan uvoz in razširjanje gospodarskega bulletina »Grič, gospodarski pregled«, ki izhaja v jugoslovenskem in nemškem jeziku na Dunaju, a urednik mu je Ivan Kodanić. Bulletins počasne tendencijo na naši državi.

Belgijska vladna kriza

Bruselj, 14. novembra. s. Kralj je sprejel danes ministrskega predsednika Jasparja ter ga prosil, naj prekliče ostavko vlade, ki jo je podal, dne 11. t. m. Jaspar je zaprosil, za dan pomisleka.

Špansko oboroževanje

Madrid, 14. novembra. Španski kralj je podpisal odlok, s katerim je odobril nakup 28 torpedov za špansko vojno mornarico.

Ruski industrijski dumping

Vsa angleška tržišča so preplavljena z russkimi industrijskimi izdelki, ki jih prodajajo pod vsako ceno

London, 14. novembra. Preiskava lista »Daily Mail« o metodah, ki jih uporabljajo boljševiki za uničenje angleške trgovine, je pokazala, da preplavljajo russki sovjetti angleška tržišča z industrijskimi proizvodi z namenom, da uničijo angleško trgovino po vsem svetu. Uničenje angleške industrije naj zrevolucijira angleško delavstvo, ki bi bilo tako bolj dostopno za komunistično propagando. Načrt je zelo enostaven. Vsi russki proizvodi prihajajo v Anglijo brez ovir, ker vlada ni ničesar storila za zaščito domače industrije.

Mnogo russkega blaga prihaja v severne angleške luke, večina na sovjetskih ladjah v London. Za razpečavo russkih izdelkov posluje boljševiška trgovinska misija popolnoma rednim trgovskim potom. Iz Moskve je prišla odredba, naj se blago proda za vsako ceno.

London, 14. novembra. V spodnjem zbornici je konzervativna stranka predlagala carine na vse inozemske industrijske proizvode v svrhu zaščite domače industrije. Konzervativni predlog navaja, da se bo le tako preprečilo neizbežno znižanje delavskih plač. Predlog je zbornica odklonila z veliko večino. Proti ga glasovali tudi nekateri konzervativni poslanci.

London, 14. novembra. Angleška vlada je predsednike dominjonov obvestila oficijelno, da ne more sprejeti predloga dominjonov, naj se uvedejo recipročne preferenčne carine.

Rumunija izgana tujce

Bukarešta, ... novembra AA. V zvezi z nedavno odprtijo vonunške afero je policija začela poizvedovati, s čim žive neki inozemci in kakšno je prav za prav njihovo pravo ime. Na podlagi teh poizvedb bo v kratkem izgnanih iz države okoli 100 oseb.

Spopadi na Havani

Newyork, 1. nov. g. V Havani je prišlo danes do kravljih demonstracij proti režimu predsednika Machada. Dijaki so skušali prideti obhod po mestu, proti čemu pa je nastopila policija in konjenica na konjih z orzjem v rokah ter pregnala demonstrante. En dijak je bil ubit, 15 pa ranjen. Nad Havano in drugimi mesti je bil proglašen preki sod.

Vlak povozil avtobus

Bukarešta, 1. novembra d. Nedaleč od Poelstria je pregazil osebni vlak neki avtobus. Pri tem je bilo 8 oseb ubitih, 15 pa težko ranjenih. Avtobus je bil popolnoma zdrobljen. Trupla ponesrečenih potnikov so bila strašno razmesnjena.

Žrebanje državne razredne loterije

Pri včerajnjem žrebanju so bili izbrane med drugimi tudi slednji dobitki:

40.000 Din srečka št. 35.319.
30.000 Din srečka št. 37.689.
20.000 Din srečki št. 14.261, 79.919.
10.000 Din srečka št. 71.506.
4.000 Din srečke št. 14.314, 20.052.
33.519, 39.024, 39.668, 43.876, 67.704, 72.833, 85.322.

Manjši izrebeni dobitki so priobčeni na 4. strani v oglasu Zadružne hranilnice, Sv. Petra cesta 19.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.

Devize: Amsterdam 22.745. — Berlin 13.455 — 13.485 (13.47). — Bruselj 7.883. — Budimpešta 9.885. — Curych 1094.4 — 1097.4 (1095.9). — Dunaj 795.63. — London 274.17 — 274.97 (274.57). — Newyork 56.33 — 56.53 (56.43). — Praga 167.17 — 167.97 (167.57). — Trst 294.70 — 296.70 (295.70). — Pariz 222.

INOZEMSKE BORZE.

Curych, Beograd 9.1280. — Pariz 20.26. — London 25.05. — New

Nekrolog našemu najboljšemu slikarju

Naš najpopularnejši slikar ni Bohinjec, temveč iz Lorene

Zadnji »Zbornik za umetnostno zgodovino« je potrdil že dolgo s strahom prizakovano vest, da Valentina Mencingerja ni več med slovenskimi umetniki. Neusmitteni dr Stanko Vurnik ga je podrl in monsignor Viktor Steska mu je zapel v srce segajoto libero, da so zajedcje »Umirajoče duše« in mu je pisateljica Ilka Burger-Vašetova prižgala svečo na grob.

»Naš najboljši umetnik v oljem slikarstvu je Valentin Metzinger še v nekrologu piše msgr. Steska in vendar ne jokamo za njim, pa tudi gospoj Ilki ne poči srce, če se je junak njenega romana »Umirajoče duše«. Valentin Mencinger iz Srednje vasi v Bohinju izkazal za Janeza Valentina Metzingerja iz St. Avelda v daljni Loreni. Njen roman je še vedno edina in najboljša slika Ljubljane v XVIII. stoletju in z nestrnno nepočakanostjo pričakujemo njenega Valvasora. Kdor hoče vedeti, kako so Ljubljanci živeli in kako so umetniki pred 200 leti ustvarjali lepoto našega mesta, naj čita »Umirajoče duše« in naučil si bo več kakor iz vseh zgodovinskih knjig.

Za Metzingerja nam ni treba tugovati, ker ni naš najboljši, pač pa naš najpopularnejši slikar. Vsi trije njegovi sodobniki Franc Ilovšek iz Mengša, Fortunat Bergant iz Mekinj in Anton Čebel iz Ajdovščine, ki jih msgr. Steska imenuje, visoko presegajo po inventivni in kvaliteti Metzingerja, ki se je s svojimi deli le redko povzpel nad povprečnost in stopil čez ono mejo, ki loči rokodelstvo od umetnosti.

Ce hočemo primerjati Metzingerja z Ilovškom, stopimo samo v Šentpetersko cerkev. Ne da bi gledali veličastni Ilovškov strop, ki že sam zmečka Metzingerja pod seboj, si oglejmo v desnih dveh sosednjih oltarjih samo Ilovško. »Noli me tanquer in Metzingerjeva Kristsusa na križu in takoj postane Metzinger trd, mrzel in okoren ter pust rokodelstvo poleg Ilovškega, umetnika v risbi, barvi, luči, da zlasti v obdelavi luči, ki jo Nemci imenujejo »Lichtführung«. V mehkobu prelivačoje se luči odeta Ilovškova živa Magdalena in leseni kip Magdalene na Metzingerjevem brezračnem platnu si nista niti sestri. Ali pa signirana Ilovškova »Sv. družina« v oltarju na levi strani!

In kdaj si je Metzinger upal in mogel naslikati trans »Bremadežne« in delirij »kapucinskega svetnika« pri uršulinkah ali pa krče otrplosti »sv. Frančiška Asiškega« v Nazarijih, kakor jih je vpodobil Fortunat Bergant, ki se je podpisoval za Werganta. Metzinger je sicer naslikal podobo grofa Lambergre, le njegovo podobo, pravim, Bergant je pa portretiral nobleso Jožefa Antona barona Codellijs, čutnost opata Tauffterja in sploh notranjost mož in delikatnost tedanjih dam, da nam je z njimi ohranil vsebino svoje dobe.

Druženje pikantne luči in razblinjajoča ter izpreminjasta se mehkoba Anton Ze-

bega-Čebeja so Metzingerju nedosegljive vrednote, če mislimo samo na Čebejevo »Marijino Vnebovzetje« v Kopanju, dosti nam pa povsakaj tudi že veliki oltar pri sv. Krištofu v Ljubljani.

Ker so Metzinger in njegovi pomočniki pobravili več platen, kakor vse njegovi sodobniki skupaj, in so po vsej deli in čez raztresena dela njegove delavnice odgovarjala zahtevam naročnikov, bi bil Metzinger postal vendar slaven, četudi bi ne bil slikar za franciškane v Brežicah in ne bi napravil onih svojih najboljših del, ki se z njimi ta rutinirani elektrik lahko meri z imenovanimi tremi slovenskimi slikarji. Saj je tudi Layer staven, čeprav se je le redko dotalniki umetnosti, pa je zato poslikal vso Gorenjsko od končnic panjev do kupol farnih cerkv tak, da je bilo vsem všeč. Ko smo imeli slavnega Koseskega in Langusa, smo komaj poznaли Prešernova in Stroja.

Ze l. 1928 je dr Stanko Vurnik v »Zborniku za umetnostno zgodovino« objavil, da je v Samoboru našel sliko s podpisom: Valetinus Metzinger Pinx: Lotheringus 1.7.8. — in še se nismo mogli odpovedati Bohinju Mencingerju, ki je msgr. Steska za njega ugotovil in rojstne knjige, da je bil rojen 13. februar 1702 v Srednji vasi v Bohinju. Vedno kritičen in neugnano pridi naš godovinski raziskovalec msgr. Steska je hladno resigniral na Bohinjca in zavrgel naše gore list ter po najbolj zvitih ovinkih že po dveh letih prišel do krstnih bukev v Saint Avoldu v Loreni, kjer so zapisani neovigrivljivi dokazi, da je tam krščen naš slikar Metzinger kot dvojček na velikonočno nedeljo 19. aprila 1699, iz Karlsruhe je pa zvedel, da sta tudi v Metzingerjevi oporoki imenovana dedica Janez in Marija Mellin otroka Valentinove sestre Neže iz St. Avelda. Za uspeh zasluži msgr. Steska torej le priznanje in čestitke.

Resnica je dognana, da Metzinger ni Slovenec, da ga pa lahko štejemo med svoje umetnike, saj je najmanj od svojega 28. leta pa do svoje smrti 12. marca 1759 v Ljubljani živel in delal v naših krajin ter postal celo ljubljanski meščan, skratka, podjetni tuje si je pri naš uredil velike delavnice z večimi pomočniki in izpodival prave domače umetnike, da je končno obogatel in postal večkratni hišni posestnik. Udomačil se je.

Pred nalogo, določiti rojstni kraj Metzingerja, je ob odkritju njegovega podpisa v Samoboru stal naš umetnostno-historični seminar in je tudi obstal pred njo, rešil je pa nalogu starji amater msgr. Steska...

Naj nam torej mladi strokovnjaki povedo, od koder je bil Metzingerjev sodobnik, ljubljanski meščan in veliki portretist Daniel Savoye. Ali je Francooz ali Zavojde?

A. G.

Pred pošto je žalostno in veselo

Kako Ljubljanci komentirajo polaganje tramvajskih tračnic po Dunajski cesti ... Prešernovi ulici

Ljubljana, 14. novembra.

Torišče senzacije se stalno premika; če se hočemo nekoliko bolj drastično izraziti, bi se rekel: žetečna kača leze, leze proti promenadi od Figovca in njo gre razdejanje kot s hunko vojsko. Beseda je o tramvaju, da ne bo koga zapeljalo, da bi prisel razsajat v redakcijo. Treba pa je reči, da ta »travmajska vojska« tudi vse za seboj popravi, kar poruši in razklopje.

»Kača« je prileza pred pošto. Zmajali so z glavami – izvoščki in jo popihali Iz-pred Slonac. Namuznil se je prometni redar. Zavzdihnil je trgovce. Začudila se je Micka: »Kogá pa delaajaaaaaa?« ter vstala izza zmečkanih časnikov. Prestršile so se številne gospodinje: krž boš, moj, randi, randi... Nekatere pa so se namuznile ter krenile po par centimetrov ozkem trotoarju pred izložbo Elite in Baťa. Pomisli: Ni vrag, da bi nikdo ne šel mimo, poleg na kocke se menda le ne bo umaknil...

– Seveda, ti se boš raje s konjičkom – s tistim, ki leže po steni! Hi-ho, trap, trap, ljubček, rus! Kaj ne! ga je zobel do tovariš

Pred knjigarno, na vogalu je bilo tudi vse prekopano, skoro do izložbe. Mimo so hitele številne dame ter se oprijemale izložbe. Ena pa je obstala sredi poti pred strašnim »prepadom«, in se ni upala ne naprej, ne nazaj; no go se ji tresje po ticecu pa so polzele solze kot lešniki debele. Ponudil ji je roko priložnosť na kavalir. Premerila ga je od nog do glave, zaupati pa se mu ni hotela. »Kavalir« je bil nameč že precej star; mlajši so se neprkrito muzali. Končno pa je pristopil iz množice fant, ki je bil po njenem okusu; podala mu je z veseljem ročico, ni pa hotela iti naprej, pred pošto, potegnila je izvoljenca nazaj – proti Tivoliju. In sta šla.

Kamenja je bilo čedalje več. Dovažali so ga s tovornim avtomobilom. Zagazili sta med kamenje dve študentki, slepi za ta svet. Šele, ko sta začutili trdotno kamenja na kurji očehi, sta se vzdržali. »Moji čevlji, poglej, kako sem si jih odrgnila, pa se za ples sem jih imela!« je zastopala prva vsa obupana. »Tihod bodi, tihod beživa! Moja noge, noge! se je potihem kremžila druga ter nago odšantala proti Izginili sta v avlo pošte, kjer sta se v kotu sezuli in si pogladili skeleč kurja očesa.

Radovedne so se tisčali čedalje bolj okoli delavcev in vedno več jih je bilo; tudi promenada je bila polna promenjalo se je nemoteno, cesta je bila za vozni promet zaprta. Ljudje so zasedli vse kupe kame-

nja in materiala, ki so jim služili za galerije. Prišli so študentje. »Poglej jih no, kako se tiše na tistem oksenštanju!« je zarjal eden.

– Samo tebe še manjka, pa bi bila celotna narodna galerija vostov!« je zimil drugi ter zaživil galot kot da je na dijaškem stojšču.

– Stražnik je pa povsod častno zastopan! je naglasil tretji ter pokazal nanj s prstom.

Davelac je tolkel po tirnici s kladivom, da jo je na sklepku pripravljal. Gospodične so se prijele za ušesa; ena je dejala: »Zdi se mi, kot da mene po glavi tolje. Kaj pa dela, da je tak ropot? Ko se pri nas skregata oče in mama, je tako ropotanje! Druga je odgovorila: »Šino! pribija na tla, da se ne bo premikala, ko se bomo vozili!«

Skratka, vsak je vedel povedati kaj pa-metnega.

– Glejte, glejte! Dva tira bodo izpeljali po Šenbornovih ulic! Moj duš, koga pa sploh mislio! so se zgrajali ljubljanski lejkaki. – Kje bomo pa hodili, to vas vprašam! Ceste so že itak tako ozke, da se sedo sosedu pljuje v hišo! Zdaj pa še tramvaj, saj ne boš mogel več nititi iz hiše stopiti na cesto! To vas vprašam, kdo pa davke plačuje, za čegav denar pa delajo aaaa? To bi pa rad vedel! Ne bev ne mev, ničte to nica vpraša, pa ti spuste zlodja kara za vrati! Jaz pravim, da je škandal! Tramvaj je tiga, da veste!

Tramvaj je vozil do trgovine Bat'a. Izstopili sta gospo. »Jaz! Sem mislila koga je, ko se je ustavil! Koga pa delajo prav za prav? Tramvaj delajo? Kako pa to, saj je že narejen kar pomnim. Prestopiti? Ja, kje pa drugi voz? Pri Figovcu? Boh se vas usmili, zdaj se bom pa moral peljati kar nazaj, tako daleč ne pridev peš! Ampak vognzine bi mi zdaj ne smel več računati! je stokala lepo rejena gospa.

Po Prešernovi ulici je primahalo par modnih ljubljancov, ki so se namenili na Dunajsko cesto. Pred pošto pa so se ustrelili kupov kamenja in ljudi. »Saj ni mogoče priti čez, rajši se peljmo s tramvajem! In so vstopili v tramvaj ter presečeni opazili čez nekaj časa – da so zopet na Marjanskem trgu. – Tramvaj je pa res od vraga!

Dr. Windischer:

Ljudska univerza za trgovske in obrtniške kroge

Trgovsko društvo »Merkur« za Slovenijo v Ljubljani ima za seboj dobril 30 let stvarilnega dela. Od početka svojega mnogostranskega delovanja si je stavilo za glavni cilj svojega dela skrb za povzročno splošne in strokovne izobraževanje, nemu cilju s predavanji, publikacijami, strokovnimi knjigami, časopisi, koledarji ter poučnimi tečaji. V pravilih začrtano delo je društvo v novih gospodarsko in narodno politično ugodnejših prilikah, kako olajšano. Posebne organizacije so prevzеле v zavodovih stanovskih potreb in gospodarskih zahtev v vsakdanjem trenju praktičnega življenja. Društvo »Merkur« sedaj preostaja v prvi vrsti izobraževalne, na naloze in družabne prireditev, pa bo Trgovsko društvo »Merkur« v letoski jesenski in zimski dobi nadaljevalo s prirejanjem pred leti začetih državnih večerov. Te večere zveže z rednimi predavanji iz najrazličnejših strok tako, da bodo udeležniki imeli priliko slišati od odiščnih naših strokovnjakov res zanimive in koristne stvari. Poljudnost in mnogostranstvo bo vodilo za ta predavanja. Lepa vrsta naših mož, ki so vidni delavci na najrazličnejših poljih, se je odzvala v zgledno ljubezni: Grešna zamuda bi bila na strani tistih naših ljudi, katerim so predavanja namejena, aki bi to lepo priliko zamudili.

Predavanja so nam dosegli obljubljena od naslednjih gospodov predavateljev: 1. Agnola Anton: Steklo in keramika v naši državi. 2. Prof. dr. Böhm Ludvik: Naša pomorska organizacija. 3. Dr. Dobrila Mario: Važnost borze v gospodarstvu in njeni uredbi. 4. Direktor drame Gotha Pavel: O gledališču. 5. Ing. Gulic Gvido: Izbrana pravna tematika in napredek človeštva. 6. Podčudan prof. Jarc Evgren: Nova Ljubljana. 7. Predsednik: Zvezca trgovskih gremijev Kavčič Josip J.: Psihotekhnika v gospodarstvu. 8. Koče Jurc: Trgovina in trgovska politika. 9. Dr. Lillek Milan: Začetki stabilizacije dinarja. 10. Ravnatelj Lovšnjan: Evgen: Kovine in kovinarska obrt. 11. Načelnik dr. Marn Rudolf: Tujski promet in naše delo za pospeševanje tujskega prometa. 12. Zbornički tajnik Mohorčič Ivan: Carina in carinska politika. 13. Dr. Obersneli Maks: Zelezo in naša železarska obrtnost. 14. Dr. Pless Ivan: Spomini na Sibirijo. 15. Dr. Pretnar Josip: O naši domači obrtnosti v Sloveniji. 16. Prof. Šic Franjo: Zakaj knjizimo in po kakšnih načinih? 17. Dr. Stelle France: Kaj nam pričajo naši spomeniki? 18. Ing. Sivic Anton: Naši gozdovi in naše gozdno gospodarstvo. 19. Ing. Sukič Milan: Tvorivski in trgovinski žigti ter njihova zaščita v državi. 20. Monsignore prof. dr. Josip A. Ujevič: Socialne gospodarske azimete ob času apostola Pavla. 21. Akademski slikar Vavpotič Ivan: O slovenskem modernem slikarstvu. 22. Upravnik Narodne galerije Zorman Ivan: Umetnost in naša Narodna galerija. 23. Zbornični konzulent Zagar Fran: Viri državnih dohodkov 24. Dr. Dular Milan: Gospodarske in socijalne prilike v današnji Belgiji.

– Beži, no beži, čekev! Pa se kako smo bili brihni! In boljše se nam je godilo! Vsak je imel svojega konjička, pa se je tako, »fural« kot grof in kot se zdaj najimenitnejši gospodje v Ljubljani. Saj nismo bili tako, »prifokan«, da bi razkopalni ceste in počeli tak halo zaradi tiste škatle, ki teli po mestu samo napotjel! Jaz se že ne bom vozil, če bo tudi zastonj!

– Seveda, ti se boš raje s konjičkom – s tistim, ki leže po steni! Hi-ho, trap, trap, ljubček, rus! Kaj ne! ga je zobel do tovariš

Pred knjigarno, na vogalu je bilo tudi vse prekopano, skoro do izložbe. Mimo so hitele številne dame ter se oprijemale izložbe. Ena pa je obstala sredi poti pred strašnim »prepadom«, in se ni upala ne naprej, ne nazaj; no go se ji tresje po ticecu pa so polzele solze kot lešniki debele. Ponudil ji je roko priložnosť na kavalir. Premerila ga je od nog do glave, zaupati pa se mu ni hotela. »Kavalir« je bil nameč že precej star; mlajši so se neprkrito muzali. Končno pa je pristopil iz množice fant, ki je bil po njenem okusu; podala mu je z veseljem ročico, ni pa hotela iti naprej, pred pošto, potegnila je izvoljenca nazaj – proti Tivoliju. In sta šla.

Kamenja je bilo čedalje več. Dovažali so ga s tovornim avtomobilom. Zagazili sta med kamenje dve študentki, slepi za ta svet. Šele, ko sta začutili trdotno kamenja na kurji očehi, sta se vzdržali. »Moji čevlji, poglej, kako sem si jih odrgnila, pa se za ples sem jih imela!« je zastopala prva vsa obupana. »Tihod bodi, tihod beživa! Moja noge, noge! se je potihem kremžila druga ter nago odšantala proti Izginili sta v avlo pošte, kjer sta se v kotu sezuli in si pogladili skeleč kurja očesa.

Radovedne so se tisčali čedalje bolj okoli delavcev in vedno več jih je bilo; tudi promenada je bila polna promenjalo se je nemoteno, cesta je bila za vozni promet zaprta. Ljudje so zasedli vse kupe kame-

– Moja žena se je nekam zatekla. Si jo kje videl?

– Trikrat sem jo že srečal, nebe išče.

Strupeno.

– Pomišli, ta koklja zalezuje mojega moža!

– Ta ima že od nekdaj strašen okus!

Nevaren vломilec pod ključem

Včeraj so orožniki arerali v vasi Goliše Jožeta Tomšeta, ki je velik prijatelj tuje lastnine.

Kresnice, 18. novembra.

Hlapec kot detektiv

Danes se

Nekrolog našemu najboljšemu slikarju

Naš najpopularnejši slikar ni Bohinjec, temveč iz Lorene

Zadnji »Zbornik za umetnostno zgodovino« je potrili že dolgo s strahom pričakovano vest, da Valentina Mencingerja ni več med slovenskimi umetniki. Neusmiljeni dr. Stanko Vurnik ga je podrl in monsignor Viktor Steska mu je zapel v srce segajočo lbero, da so zaječale »Umirače dušec in mu je pisatelje Ilka Burger-Vašetova prizgala srečno na grob.

»Naš najboljši umetnik v olinjem slikarstvu je Valentim Metzinger še v nekrologu piše msgr. Steska in vendar ne jokamo za njim, pa tudi gospoj Ilki ne pošči se, če se je junak njenega romana »Umirače dušec« Valentim Mencinger iz Srednje vasi v Bohinju izkazal za Janeza Valentina Metzingerja iz St. Avelda v daljnem Loreni. Njen roman je še vedno edina in najboljša slika Ljubljane v XVIII. stoletju in z nestrnno nepočakanostjo pričakujemo njenega Valvasorja. Kdor hote vedeti, kako so Ljubljančani živeli in kako so umetniki pred 200 leti ustvarjali lepoto našega mesta, naj čita »Umirače dušec in naučni in zapomnil si bo več kakor iz vseh zgodovinskih knjig.«

Za Metzingerjem nam ni treba tugovati, ker ni naš najboljši, pač pa naš najpopularnejši slikar. Vsi trije njegovi sodobniki Franc Ilovšek iz Mengša, Fortunat Bergant iz Mekinj in Anton Čebej iz Ajdovščine, ki jih msgr. Steska imenuje, vsočno presegajo po invenciji in kvaliteti Metzingerja, ki se je s svojimi deli le redko pozpel nad povprečnost in stopil čez ono mejo, ki loči rokodelstvo od umetnosti.

Ce hočemo primerjati Metzingerja z Ilovškom, stopimo samo v Šentpetrske cerkev. Ne da bi gledali veličastni Ilovškov strop, ki že sam zmečka Metzingerjev pod seboj, si oglejmo v desnih dveh sosednjih oltarjih samo Ilovškov »Noli me tangere« in Metzingerjevega »Kristusa na krizu« in takoj postane Metzinger trd, mrzel in okoren ter pust rokodelec poleg Ilovške, umetnika v risbi, barvi, luči, da, zlasti v obdelavi luči, ki jo Nemci imenujejo »Lichtführung«. V mehkobo prelivajoče se luči odeta Ilovškova živa Magdalena in leseni kip Magdalene na Metzingerjevem brezračnem platnu si nista niti sestri. Ali pa signirana Ilovškova »Sv. družina« v oltarju na levi strani!

In kdaj si je Metzinger upal in mogel naslikati trans »Brezmačednež in delirij« kapucinskega svetnika pri uršulinkah ali pa krče otrplosti »sv. Frančiška Asiškega« v Nazarju, kakor jih je vpodobil Fortunat Bergant, ki se je podpisoval za Werganta. Metzinger je sicer naslikal podobo grofa Lamberga, le njegovo podobo, Bergant je pa portretiral nobleso Jožefa Antona barona Codelli, čutnost opata Tauffrerra in sploh notranjost mož in delikatnost tedanjih dam, da nam je z njimi ohranil vsebino svoje dobe.

Držnost pikantne luči in razblinjajoča ter izpreminjasta se mehkoba Antona Ze-

bey-Cebeja so Metzingerju nedosegljive vrednote, če mislimo samo na Čebejevo »Marijino Vnebovzetje« v Kopanju, dosti nam pa pove skoraj tudi že veliki oltar sv. Krištofa v Ljubljani.

Ker so Metzinger in njegovi pomočniki pobavili več platna, kakor vse njegovih sodobnikov skupaj, in so po vsej delželi in čez raztresena dela njegove delavnice odgovarjala zahtevam naročnikov, bi bil Metzinger postal vendar slaven, četudi bi ne bil slikar za franciškane v Brežicah in ne bi bil napravil onih svojih najboljših del, ki se z njimi ta rutinirani eklektik lahko meri z imenovanimi tremi slovenskimi slikarji. Saj je tudi Layer slaven, čeprav se je le redko dotaknil umetnosti, pa je zato poslikal vso Gorenjsko od končnic panjev do kupol farnih cerkv tak, da je bil vsem všeč. Ko smo imeli slavnega Koseškega v Langusa, smo komaj poznali Prešernina in Stroja.

Že let 1928 je dr. Stanko Vurnik v »Zborniku za umetnostno zgodovino« objavil, da je v Samoboru našel sliko s podpisom: »Valentinus Metzinger Pinx: Lotheringus 17.8.4. — in še ne nismo mogli odpovedati Bohinju Mencingerju, ki je msgr. Steska za njega ugotovil in rojstno knjige, da je bil rojen 13. februar 1702 v Srednji vasi v Bohinju. Vedno kritičen in neugnano pridni naš zgodovinski raziskovalci msgr. Steska je hladno resigniral na Bohinjca in zavrgel naše gore list ter po najbolj zvitnih ovinkih že po dveh letih prisel do krstnih bukev v Saint Avoldu v Loreni, kjer so zapisani neovrgljivi dokazi, da je tam krščen naš slikar Metzinger kot dvojček na velikonočno nedeljo 19. aprila 1699, iz Karlsruhe je pa svedel, da sta tudi v Metzingerjevi oporoki imenovana dediča Janez in Marija Mellina otroka Valentinove sestre Neže iz St. Avelda. Za uspeh zasluži msgr. Steska torej le priznanje in čestitke.

Resnica je dognana, da Metzinger ni Slovenec, vendar ga pa lahko štejemo med svoje umetnike, saj je najmanj od svojega 28. leta pa do svoje smrti 12. marca 1759 v Ljubljani živel in delal v naših krajinah ter postal celo ljubljanski meščan, skratka, podjetni tujec si je pri nas uredil velike delavnice z večimi pomočniki in izpodrla prave domače umetnike, de je končno obogatel in postal večkratni hišni posestnik. Udomačil se je.

Pred nalogo, določiti rojstni kraj Metzingerja, je ob odkritju njegovega podpisa v Samoboru stal naš umetnostno-historični seminar in je tudi obstal pred njo, rešil je pa nalogu starci amateri msgr. Stesk...

Naj nam torej mladi strokovnjaki povedo, odokd je bil Metzingerjev sodobnik, ljubljanski meščan in veliki portretist Daniel Savoye. Ali je Francooz ali Zavoj?

A. G.

Pred pošto je žalostno in veselo

Kako Ljubljanci komentirajo polaganje tramvajskih tračnic po Dunajski cesti ... Prešernovi ulici

Ljubljana, 14. novembra. Toriče senzacije se stalno premika; če se hočemo nekoliko bolj drastično izraziti, bi se reklo: zelenča kača leze, leze proti promenadi od Figovca in z njo gre razdejanje kot s hunko vojsko. Beseda je o tramvaju, da ne bo koga zapeljalo, da bi prisel razsajat v redakcijo. Treba pa je reči, da ta »tramvajska vojska« tudi vse za seboj popravi, kar porusi in razklopje!

»Kača« je prileza pred pošto. Zmajali so z glavami – izvočki in jo popihali iz pred »Slonov«. Namuznil se je prometni redar. Zavzduhnil je trgovce. Začudila se je Micka: »Kogá pa delaajaaaa?« ter vstala izza zmečkanjih časnikov. Prestrasile so se številne gospodinje: križ boš, moj, randi, randi... Nekatere pa so se namuznile ter krenile po par centimetrov ozkem trotoarju pred izložbo Elite in Bat'a. Pomislime so: Ni vrag, da bi nikdo ne šel mimo, poleg na kocke se menda le ne bo umaknil...«

Jeklen žvenket tirci, šklopot kamenja, tiketakanje kramrov in komentarji rado-vrednečev – »kača« je pred pošto in nič ne pomaga, sprijazniti se je treba z njo. Vsek pa ima kaj pripomniti. Ženska starejšega kova je dejala: »Zdaj pa lohka umrema, hudi je roka stegnil po zemlji in babelonske turne zidaju; babelonska zmešnjava se bliža!« – Gospodina in pol iz Rožne doline je vzkliknil proti svojim tovarišicam: »Zdaj se boma pa s tromvajem vozile na promenad! To mi je pa res všeč! Nikdar več ne bom, randoj zamudila kot zadnjic!« – Tovarišica je pripomnila: »Boš pa prišla prezgod, to je še slabš!« – Dva bodoča možkarja sta ugibal, zakaj prav za prav misilje tramvaj izpeljati na Vič. – »Viš ga zlodja, zaradi cigarc, šele zdaj se mi je posvetilo!«

Saj tobačna tovarna ni na Viču! In »cigarcarce« se požvižgajo na tramvaj; imajo vražje dolge noge, tramvaj ne bo nikdar tako hitro vozil. Le poglek jih zvečer, ko se zatele domov! Malo pošnafajo, potem pazačeno tako kihati kot bi uigral rakete; to jih pa tudi res poganja kot rakete!

– Nu, čemu bo pa potem tekel tramvaj na Vič? Tam ni hoste, ne kopališča, ne kipa, niti hotela, samo par hiš je, zaradi tistih na prima tramvaj nobenega pomena.

– Kam ga pa naj izpelje drugam? Saj je povsod tisto, kvečjemu če bi ga po-

nja in materiala, ki so jim služili za galerije. Prišli so študentje. »Poglej jih no, kako se tišče na tistem »oksenštančku« je zarjur eden.

– Samo tebe še manjka, pa bi bila celotna narodna galerija vostovle je zunil drugi ter zaživagal kot da je na dijaškem stojšču.

– Stražnik je pa povsod častno zastopan! Je naglasil tretji ter pokazal nanj s prstom.

Delavec je tolkel po tirci s kladivom, da jo je na sklepku pripravljal. Gospodične so se prijele za ušesa; ena je dejala: »Zdi se mi, kot da mene po glavi tolče. Kaj pa dela, da je tak ropot? Ko se pri nas skregata oče in mama, je tako ropotanje! Druga je odpovorila: »Šino! pribija na tla, da se ne bo premikala, ko se bomo vozili!«

Skratka, vsak je vedel povedati kaj pa-metnega.

– Glejte, glejte! Dva tira bodo izpeljali po Selenburgovu ulici! Moj duš, koga pa sploš mislio! so se zgražali ljubljanski tiverjaci. – Kdo bomo pa hodili, to vas vprašam! Cesta so že itak ozke, da sosesko sosedu pluje v hiši! Zdaj pa še tramvaj, saj ne boš mogel več niti iz hiše stopiti na cesto! To vas vprašam, kdo pa davke plačuje, za čegav denar pa delajo a-a-a? To bi pa rad vedel! Ne bev ne mev, nihče te nica ne vpraša, pa ti spuste zlodja kar za vrat! Jaz pravim, da je škandal! Tramvaj je tuga!

Tramvaj je vozil do trgovine Bat'a. Izstopili sta gospe. »Jaz! Sem mislila koga je, ko se je ustavil! Koga pa delajo prav za prav? Tramvaj delajo? Kako pa to, saj je že narejen kar pomnik! Prestopiti? Ja, kje je pa drugi voz? Pri Figovcu? Boh se vasi usmili, zdaj se bom pa morala peljati kar nazaj, tako dačle ne prideš pes! Ampak vozovne bi mi zdaj ne smel več računati! je stokala lepo rejena gospa.

Po Prešernovici ulici je primahalo par kodninih ljubljancov, ki so se namentili na Dunajsko cesto. Pred pošto pa so se ustriali kupov kamenja in ljudi. »Saj ni mogoče priti čez, rajsi se peljimo s tramvajem!« In so vstopili v tramvaj ter presečeni opazili čez nekaj časa – da so zopet na Marijinem trgu.

– Tramvaj je pa res od vrage!

Dr. Windischer:

Ljudska univerza za trgovske in obrtniške kroge

Trgovska društvo »Merkur« za Slovenijo v Ljubljani ima za seboj dobro 30 let stvarilnega dela. Od početja svojega mnogostranskega delovanja si je stavilo za poslovne cilje svojega dela skrb za povzročeno splošne in strokovne izobrazbe ter je vsa leta zvesto sledilo svojemu izobraževalnemu cilju s predavanji, publikacijami, strokovnimi knjigami, časopisi, koledarji ter poučnimi tečaji. V pravilih začrtano delo je društvo v novih gospodarsko in narodno politično ugodnejših prilikah kako olajšano. Posebne organizacije so prevzele besedo in zagovor stanovskih potreb »n gospodarskih zahtev v vsakdanjem trenutku praktičnega življenja. Društvo »Merkur« sedaj preostaja v prvi vrsti izobraževalne naloge in družabne prireditve, pa bo Trgovska društvo »Merkur« v letosnjem jesenski in zimski dobi nadaljevalo s prirejanjem pred leti začetnih družabnih večerov. Te večere zvezče z rednimi predavanji iz najrazličnejših strok tak, da bodo udeležniki imeli priliko slišati od odličnih naših strokovnjakov res zanimivo in koristne stvari. Poljudnost in mnogostranstvo bo vodilo za ta predavanja. Lepa vrsta naših mož, ki so vidni delavci na najrazličnejših poljih, se je odzvala v vzgledno ljubeznost našemu vabilu in obljubila svoje dragoceno sodelovanje. Društvo »Merkur« si je izbralo lep in koristen cilj in smo prepricani, da ga dosežemo, kar nam je zagotovljeno tako ponosno število zanimivih predavalnih predmetov Družabni večeri so prilegli oktobra meseca. Udeležba je padla kakih osem metrov globoko delavka Kristina Habuš iz Gorican. Zadobila je težke notranje poškodbe in si pretresla možgane. Prepeljala so jo v bolnično, kjer se pa ni več zavedala in je že nekaj ur po prevozu podlegla poškodbam. Habuševa, ki je bila starca še 21 let, je prišla nedavno v Zagreb na Maksimirjevo. Oblasti so uvedle preiskavo, da doženejo, kdo je kriv ne-sreče.

Včeraj opoldne se je priprnila na Maksimirske ceste težka nesreča, katere žrtev je postal 42letna Štefaniča Kukec. Kukčeva, ki je prodajala na Jelačičevem trgu sadie, se je vračala z vozom, na katerem je imela načelo sadje, domov v Svetice po Maksimirske ceste. Vozila je pravilno po desni strani. Ko je prišla do hiše 52, je prevozil za njo tramvaj od glavnega kolodvora. Z Borongajske ceste je pa privozil istočasno na Maksimirsko cesto in proti Katernikovemu trgu osebni avto. Ko je Kukčeva prišla do omenjene hiše, jo je dohitel tramvaj, istočasno je pa privožil za njo avto, ki je od strani zagrabil vožnike. Sunek je bil tako silen, da je nesrečna ženica odletela naravnost pod tramvaj. Voznik ni opazil nesreče, pač pa je samo začutil, da nekaj n' je redu. Ustavil je takoj voz. Izpod tramvaja so potegnili razmesarjeno truplo Kukčeve. Počila je lobanja in nesrečna je bila takoj mrtva. Očividci nesreče zatrjujejo, da zadene načelje krivida šoferja, ki ni pravilno vozil.

Novice
iz litijške okolice

Nevaren vломilec pod ključem

Včeraj so orožniki arerali v vasi Golšča Jožeta Tomšeta, ki je velik prijatelj tuje lastnine.

Kresnice, 18. novembra.

Danes se je pojavila v vasi Golšča iz kresniške okolice orožniška patrulja, ki je areriala 22letnega Josipa Tomšeta, posestnikovega sina. Klabutenkov Jože, kakor se pravi po domači pri Tomšetovih, je v sodnih zaporih že kaj domač. Klub svoji mlašosti je že večkrat »sedel«, nedavno pa se je vrnil iz Ljubljane, kjer je preselil 11mesečno ječo zaradi raznih grehov, večnamenoma.

Delavec je tolkel po tirci s kladivom, da jo je na sklepku pripravljal. Gospodične so se prijele za ušesa; ena je dejala: »Zdi se mi, kot da mene po glavi tolče. Kaj pa dela, da je tak ropot? Ko se pri nas skregata oče in mama, je tako ropotanje! Druga je odpovorila: »Šino! pribija na tla, da se ne bo premikala, ko se bomo vozili!«

Skratka, vsak je vedel povedati kaj pa-metnega.

– Glejte, glejte! Dva tira bodo izpeljali po Selenburgovu ulici! Moj duš, koga pa sploš mislio! so se zgražali ljubljanski tiverjaci. – Kdo bomo pa hodili, to vas vprašam! Cesta so že itak ozke, da sosesko sosedu pluje v hiši! Zdaj pa še tramvaj, saj ne boš mogel več niti iz hiše stopiti na cesto! To vas vprašam, kdo pa davke plačuje, za čegav denar pa delajo a-a-a? To bi pa rad vedel! Ne bev ne mev, nihče te nica ne vpraša, pa ti spuste zlodja kar za vrat! Jaz pravim, da je škandal! Tramvaj je tuga!

Tramvaj je vozil do trgovine Bat'a.

– Glejte, glejte! Dva tira bodo izpeljali po Selenburgovu ulici! Moj duš, koga pa sploš mislio! so se zgražali ljubljanski tiverjaci. – Kdo bomo pa hodili, to vas vprašam! Cesta so že itak ozke, da sosesko sosedu pluje v hiši! Zdaj pa še tramvaj, saj ne boš mogel več niti iz hiše stopiti na cesto! To vas vprašam, kdo pa davke plačuje, za čegav denar pa delajo a-a-a? To bi pa rad vedel! Ne bev ne mev, nihče te nica ne vpraša, pa ti spuste zlodja kar za vrat! Jaz pravim, da je škandal! Tramvaj je tuga!

Tramvaj je vozil do trgovine Bat'a.

– Glejte, glejte! Dva tira bodo izpeljali po Selenburgovu ulici! Moj duš, koga pa sploš mislio! so se zgražali ljubljanski tiverjaci. – Kdo bomo pa hodili, to vas vprašam! Cesta so že itak ozke, da sosesko sosedu pluje v hiši! Zdaj pa še tramvaj, saj ne boš mogel več niti iz hiše stopiti na cesto! To vas vprašam, kdo pa davke plačuje, za čegav denar pa delajo a-a-a? To bi pa rad vedel! Ne bev ne mev, nihče te nica ne vpraša, pa ti spuste zlodja kar za vrat! Jaz pravim, da je škandal! Tramvaj je tuga!

Tramvaj je vozil do trgovine Bat'a.

Dnevne vesti

— Minister Sernec vstopil v Sokola kraljevina Jugoslavije. Današnje »Novosti« potrjajo iz Zagreba, da je minister za šume in rudnike g. inž. Dušan Sernec zaprosil za sprejem v Sokola kraljevina Jugoslavije. Starešinstvo je vzelilo njegovo prošnjo na znanje, toda redni član SKJ lahko po pravilih postane šele čez šest mesecev. — Informirali smo se o tej zadevi in izvedeli, da je inž. Sernec res prosil za sprejem v SKJ, ker pa mora biti najprej član kakega sokolskega društva, po saveznih pravilih se je prijavil v matično društvo Sokol Ljubljana. Kakor vsak drugi, bo šele po šestmesečni preizkušnji sprejet za rednega člana — »Novosti« tudi poročajo, da se je v SKJ prijavil tudi bivši član Orla g. Franc Žebot, bivši narodni poslanec.

— Z beograjske univerze. Na poljedeljsko-gozdarski fakulteti beograjske univerze je razpisano mesto stalnega profesorja dentrometrije in računanja vrednosti gozdov. Prošnje je treba vložiti do konca decembra.

— Razpisana sodna služba. Pri okrožnem sodišču v Mariboru je razpisano mesto sednika. Prošnje je treba vložiti do konca novembra.

— Tujski promet na Gornjem Jadranu. Na Gornjem Jadranu je bilo letos do konca oktobra 1500 tujcev več kakor lani vse leto. Do konca leta poseti Gornji Jadran najmanj še 1000 tujcev in tako bo znašal porast tujskoga prometa v primeri z lanskim letom približno 5%. S tem je lahko naša država dočelovalna, kajti v Franciji, Italiji, Sveci in Nemčiji je tujski promet v primeri z lanskim letom nazadoval z 15–30%. Izpraznitveni Porenje je sledila živahnna agitacija za poset teh južnenuških krajev, kar je slabovplivalo na poset Nemčev na naši revijeri. V primeru z lanskim letom je nazadovalo število nemških letoviščev na naši revijeri najmanj in 1400, dočim je bilo Avstrijeve 600 več. Stevilo madžarskih letoviščarjev je naraslo letos pri nas za 200, Poljakov za 600, Finske za 400. Neka več kakor lani je bilo tudi Angležev in Američanov, nekotko manj pa Rumunov, Svecarjev in Italijanov.

— Komisar v Ferijalnem Savezu. Prosvetni minister je odredil, da se uvede v Jugoslovskem ferijalnem savezu komisariat. Za komisarja je imenovan inspektor prosvetnega ministristva Privilislav Zajič, ki je že prevzel posle.

— Plaz na cesti Stahovica - Gornji grad. Dne 9. t. m. se je utrgal plaz na cesti Stahovica - Gornji grad pod takozvano »Krivčevi rido« pod vasio Podstudenec, občina Gozd. Cesta je popolnoma zadelana in zasuta s kamenjem in zemljoi ter je vsak promet nemogoč, dokler plaz ne bo odstranjen. Ovira bo trajala do 14. dne.

— Peter Majdič. Ker smo včeraj prejeli parte telefonično, je pač umilivo, da je bil pokojnik brat g. Fran Majdič zamenjan s sinom, ki Peter Majdič ni imel nobenega. Iz parte je prišla pogreška tudi v nekrolog in čitatelje prosimo, da to neljubo zamenjamo sami popravijo.

— Strokovni izpit v finančnem ministru. Finančni minister je odredil, da se čl. 4 pravilnika o polaganju državnih strokovnih izpitov v resor finančnega ministra izpremeni v toliko, da bodo morali pripravnički državnih pravobraniteljev pri prehodu iz pravipravne v sledeče višjo skupino položiti državni strokovni izpit za uradnike I. kategorije, izvzemši primer, če so položili sodni (odvetniški) izpit po pravilih, ki veljajo za polaganje tega izpita. Samo s sodnim (odvetniškim) izpitom lahko ti uradniki napredujejo iz pomognih v glavnih skupinah.

— Senzacijonalna številka »Zbornika za umetnost zgodovino« je pravkar izšla. Upravičeno je imenovano senzacijonalno, ker je msgr. Steska v njej objavil neovrgljiv dokaz, da naš najpopularenji slikar 18. stoletja Valentin Mencinger ni Bohinjec, temveč da je Metzinger rojen v sedaj francoski provinci Loreni, a o tem na drugem mestu. Ker se Društvo za umetnostno zgodovino v naših visoko kulturnih časih mora seveda otepati z gromitimi zadrugami, je šele sedaj v novembrov izšla prva številka za leto 1980. kot 1. in 2. zvezek »Zbornika«. Tudi rubriko »Razno« je napolnil vedno marljivi in iznajdljivi msgr. Steska, ki objavlja malo znan Metzingerjev bakrorez, piše, kako je Kurz pl. Goldstein priselil na naročilo fresk v Logu, turiste in izletnike na Sv. Goro nad Savo je pa poučil, da je tisti slavni občudovani pranger le delo puščavnika, ki je tu častil v one ruže postavljene kipe začetnikov III. reda in se zdovje z nišami še danes imenuje »puščava«, ki jih več poznamo tudi po drugih krajih dežel. Torej tudi senzacija ali pa tudi razočaranje! Razen Steskinih prispevkov je zanimiv tudi »Brnski zvonar Jan Krstnik Mallack«, goriški rojak, ki ga je orisal P. Frant. Starý, v muzejski »Glasnik« pa spadajo za zgodovino pomemljivi »Regesti kostanjeviškega samostana pri Krškem«, ki jih objavlja župnik Franc Polkorn. Da smo imeli poleg odličnega slikarstva tudi dobro gotsko plastiko, nam priča »Fragment gotskega pasijonskega oltarja«, če je namreč fragment domač, a tega dokazni, ker »nekiki«zbiralcev in »nekiki« starinarjev nismo vajeni v znanstvenih razpravah. Sicer je pa analiza Antona Stupice prav dobro in pridno seminarsko delo. Glavni del »Zbornika« je pa njegova priloga »Umetnostni spomeniki Slovenije«, kjer Marijan Marolt nadaljuje opis dekanije Vrhniko s Kurenom, Veliko in Malo Ligojno, Lesnom brdom, Sinjo gorico, Blatno Brezovico, Bevkmani in s slavnimi kartuzianskim samostanom Bistro, sedanjam Galiletom gradom. Nečesa pa pogrešamo v »Zborniku«, namreč poročili o avkcijah. Imeli smo Strahovo in Zaparyjevo razprodajo, pa v »Zborniku« še vedno nismo čitali, kater predmeti, po čem in komu so bili prodani. Iz revije tudi nismo zvedeli, kaj je bilo z Gutmannthalovo zbirko in niti omenjena ni bila razprodaja v Gornji

K. B. G. Brown:

53

Vitez enega dne

Roman

Oprostite, je dejal Peter, — bil bi vam zelo hvalezen, če bi mi vse to povdali lepo po vrsti še enkrat. Bojim se namreč, da bi se mi vse skupaj ne zmešalo. — In ko je možiček ustregel njegovi želji, se mu je lepo zahvalil in krenil na pot.

Morda bi se bil Peter v drugačnih razmerah veselil tavanja križem kram, toda danes je bil utrujen, lačen in slab v volje tako, da se za krasno jutro in prijeten izprehod še zmenil ni. Ta drzna pustolovščina ni bila brez mikavnosti, dokler sta bila z Jeanno skupaj, kajti nji na ljubo bi bil pretrpel vse. — Oda zdaj, ko ga je tako neusmiljeno zapustila, se mu je zdaj ves svet pekel. Vendar pa še ni obupaval. To ni bila njegova navada. Edina njegova želja je bila, dohititi še pravočasno Jeanno in odvrniti jo od nevarnega početja. Toda možičkova navodila so bila tako zmenjena, da ni bilo dosti upanja, da bi se mu to posrečilo.

Zdaj si pa oglejt nepojmljiva pot. Previdnost in čudovite kaprice Usode. Še tako izkušen strateg ali raziskovalec neznanj krajev bi se ustrelil, če bi moral najti pot skozi neznanje krajev same s pomočjo znamenij, ki so že davno izginila ali pa se niso bila napravljena. A Peter se je spoznal komaj na vozni red. Do bivše bajte gospe Peabodove, katero je pozabil po kupu kamenja in ometa, je za silo še šlo — potem se je pa pot izgubila na zapuščenem polju, kjer je videl samo tu pa tam kakšno kravico. Toda usoda mu je bila zmena posebno naklonjena in vodila je njegove nesigurne korake tako, da ga je privedla slednjici doceca neprizakovana na cesto, kjer je bila na količku pribita dešica z napisom: »Sandhaven, 2½ km«. Petru je bilo kakor mornarju, ki zagleda po hudem viharju in strašni borbi z razburkanimi valovi obalo svoje domovine. Globoko si je odbahlil in krenil po cesti proti Sandhavenu. Če pride pravočasno v Old Hall, lahko še prepreči zlo. Pospešil je korake.

V arhivih Oriel College v Oxfordu je zabeleženo, da je neki P. Q. Cardinal nekoč zmagal na stafetnem teku na razdalji 1 milje v 40 : 43 in da je s to zmago zelo zaslovel. Toda takrat tekma ni veljala gospoda Cardinala niti četrtnime poguma in krepke volje, katero je moral vpreči zdaj na teku proti Sandhavenu. Takrat je bil treniran in nalašč za tek oblečen, pa tudi vsa šola je držala palec, da bi zmagal. Zdaj je bil utrujen, oblečen kakor za maškerado. Edina vzpodbuda mu je bila bojanzen za Jeanno. In tako mu je v veliko časi i kot možu i kot atletu, da je tekel zdaj kakor še nikoli prej, pa tudi pozneje ne.

Kdor ga je videl drveti po cesti, je mislil, da se trudi za film ali pa da ga kdo preganja, odnosno da je zblaznil.

Toda Peter se ni zmenil za to, kaj kdo misli o njem. Hitel je naprej v stanju nekakšne otopenosti kot posledice stradanja in utrujenosti. Kako dolgo je tekel, ni mogel pozneje nikoli presoditi. Ko se mu je pa zdelo, da teče že sto let, se je zaletel na ovinku v nekaj, kar je najprej prestrašeno kriknilo, potem pa tebnilo na tla.

Peter je obstal in se začudeno ozrl

na vse strani. Pred seboj je zagledal motocikel, pri njem pa debeluhastega mladeniča v dežnem plašču. Sedel je na tleh in gledal Petra z izrazom, v katerem se je mešalo občudovanje z jezo in radostjo.

— Ta je pa dobra! — je vzklknil debeluh. — Naš Cardinal, vrag me vze mi, če ni!

— Bellerby! — je vzklknil Peter ves srečen. — To je imenitno!

— Peljem se iskat tebe in twojo spremljevalko, — je dejal Tobby in vstal. — Tole srečanje me je pa res silno presenetilo. Menda je tvoj poklic prevračal me. — Potem je natancene pogledal tovariša in kar sapo mu je zaprl. — Za boga, gotovo si bil še na eni maškaradi, prijatelj. Od kod ti sicer ta praznična obleka?

Peter je težko dihal in gledal tovariša tako, da bi človek mislil, da mu bo zdaj zdaj padel okrog vrata. To srečno svědence je vplivalo nanj zelo blagodejno. Zdelo se mu je, da je ves prerozen.

— Ne veš, kako sem vesel, Bellerby, da te vidim! Kako daleč sva od Old Halla?

— Dober kilometer. Tedaj čuj, dragi prijatelj, mislil sem, da ...

— Čim prej moram biti v Old Hallu. Ne veš nič o Jea ... o gospodični Craigovi?

— Ne. Kaj ni bila s teboj? Toda čuj, mislil sem, da si zaprt v garaži strica Horaca.

— Strica Horaca?

— Doktorja Buntinga. Telefoniral je mojemu staremu, da te je prijel in sicer še s vriklado ...

— Gromska strela! — je vzklknil Peter. — To je tvoj stric? Zato torej ... Da, bil sem v garaži, pa sem se srečno izmuznil iz nje. Med potjo ti povem se po vrsti. Zdaj pa le hitro na pot, da prispeva čim prej k vam. Me lahko vzmameš s seboj?

Tobby ga je nekaj časa radovedno gledal, potem je pa priklalom.

— Dobro. Toda bog mi je priča, da se v tem ne spoznam. Človek bi mislil — no, naj bo že karkoli, sedu ti sem za moj hrbot.

Peter se je oklenil z rokami Tobbyjevega vrata in med vožnjo je pripovedoval, kaj vse sta z Jeanno od natega jutra že doživel. Pravil je, kako je Jeanna zalotila Gibbsa pri tativni, kako sta jo ubrala za njim z Marvelkom in kaka sta dobila sliko. Omenil je tudi svoje težave pri dr. Buntingu. Na dolgo in široko je pravil, kako se je rešil iz garaže, Jeannino sebičnost, izraženo v tem, da ga je tebi nič meni nič zapustila, je pa omenil samo mimogrede.

Bellerby je poslušal Petrovo pripovedovanje tako napeto, da je večkrat malo manjkal, da se nista zvrnila v jarek.

— No, to je pa res prigoda, da malo takih! — je dejal, ko je bilo Petrovega pripovedovanja konec. In pripomnil je nekam potro: Nekateri ljudje imajo pa res srečo. O, če bi mogel jaz doživeti kaj takega! Torej Gibbs je bil, pravi? Ta lovor! In naš dragi Hopper — mož s kozjo bradic! Glej, glej! Povedati ti moram, dragi moj, da je bil moj stari zelo razburjen in ogorčen, ko je izvedel, da si nenadoma izginil.

— Tega sem se bal, je dejal Peter.

Ali ste že naročeni na „ŽIVLJENJE IN SVET“?

Peter je obstal in se začudeno ozrl

za tek oblečen, pa tudi vsa šola je držala palec, da bi zmagal. Zdaj je bil utrujen, oblečen kakor za maškerado. Edina vzpodbuda mu je bila bojanzen za Jeanno. In tako mu je v veliko časi i kot možu i kot atletu, da je tekel zdaj kakor še nikoli prej, pa tudi pozneje ne.

Kdor ga je videl drveti po cesti, je mislil, da se trudi za film ali pa da ga kdo preganja, odnosno da je zblaznil.

Toda Peter se ni zmenil za to, kaj kdo misli o njem. Hitel je naprej v stanju nekakšne otopenosti kot posledice stradanja in utrujenosti. Kako dolgo je tekel, ni mogel pozneje nikoli presoditi. Ko se mu je pa zdelo, da teče že sto let, se je zaletel na ovinku v nekaj, kar je najprej prestrašeno kriknilo, potem pa tebnilo na tla.

Peter je obstal in se začudeno ozrl

Smrt morilca nemškega poslanika Mirbacha

Črežvičajka ga je ustrelila, ker je bil v Carigradu v zvezi s Trockim

Med onimi sovjetskimi uradniki v inozemstvu, ki se nočejo vrniti v Rusijo, se odlikuje poleg znanega spokornika Besedovskega tudi član GPU Agabekov. Ta se je spravil na zloglasno črežvičajko in je povedal marsikoi o tej najzanesljivejši opori sovjetskega sistema. Približno pred letom dni je bil na zagotonet način ustreljen bivši lev socialni revolucionar in prijatelj Trockega Bljumkin. V inozemskem tisku je dvignila njegova tragična smrt mnogo prahu. Nihče pa ni vedel, zakaj in kako bi bil ustreljen. To je povedal zdaj bivši član GPU Agabekov.

Bljumkin, ki je ustrelil 1. 1918 nemškega poslanika v Moskvi Mirbacha, je služil zadnje čase v GPU in imel je velik vpliv, ker je uspešno deloval v Mongoliji. S ponarejenim perzijskim potnim listom je potoval pod imenom sultana Zade po orientalskih deželah do lanskega leta, ko se je vrnil v Moskvo. Sprejet je bil zelo svečano. Dali so mu na razpolago avtomobil in o svojih vtiših s potovanja po orientu je govoril samo z zaupnik GPU. Sam načelnik GPU Menžinski ga je povabil na obed, da bi se informiral o položaju v orientu. Po lastkih napitnicah mu je predložil, naj se vrne v orient in storiti vse, kar mu je bilo naročeno. V vseh večjih orientalskih mestih naj bi nastavljal zaupnike GPU, da bi organizirali attentate in pripravljali revolucijo. Agabekov je pozneje sporočil, da je pripravljen sodelovati z njim in preskrbel mu je mesto v Carigradu. Agabekov se je večkrat mudil pri njem in govorila sta zlasti o političnih zadevah.

Ostro sem obojaj pristaže Trockega, pravi Agabekov. Po enem takem pogovoru se je Bljumkin odrekel Agabekovemu sodelovanju. Kmalu je pa prišel Bljumkin pod nadzorstvo in bil je aretiran. Agabekov trdi, da se je obrnil na GPU s prošnjo, naj mu pojavišči vse vzrok Bljumkinove aretacije. Odgovorili so mu, da je bil Bljumkin v Carigradu v zvezi s Trockim. Z njegovim pomočjo je pošiljal Trocki svojim pristašem v Rusijo tajna poročila in ko se je pripravljala Bljumkin nekoč na pot v Rusijo, mu je naročil, naj poseti Karla Radeka in druge njegove pristaše. Bljumkin je to naročilo izpolnil in takoj je igral dvojno vlogo. Občeval je intimno s sotrudnico carigradske inozemške sekcije Gorsko ter ji pravil o svojih stikih s Trockim. Hotel jo je pridobil za opozicijo. Gorska je na videz pristala, drugi dan pa je informirala o vsem pomočnika ravnatelja GPU Trilisserja.

Komisar operacijskega oddelka GPU je odšel neke noči na Bljumkinovo stanovanje. Bljumkin se je bil baš vrnil z Gorsko v avtomobilu. Takoj je spoznal, da je prišel komisar ponj. Zato je naročil šoferju, naj na vso moč požene avtomobil. Iz avtomobila GPU je padlo več strelov. Bljumkin je zkalčil šoferju, naj ustavi in obrnjen h Gorski je dejal: Liza, ti si me izdala! Izstopil je iz avtomobila in se vrnil k agentom GPU, rekoč: Ne streljajte, udam se! Zapri so ga in izročili njegovo zadevo

Komisar operacijskega oddelka GPU je odšel neke noči na Bljumkinovo stanovanje. Bljumkin se je bil baš vrnil z Gorsko v avtomobilu. Takoj je spoznal, da je prišel komisar ponj. Zato je naročil šoferju, naj na vso moč požene avtomobil. Iz avtomobila GPU je padlo več strelov. Bljumkin je zkalčil šoferju, naj ustavi in obrnjen h Gorski je dejal: Liza, ti si me izdala! Izstopil je iz avtomobila in se vrnil k agentom GPU, rekoč: Ne streljajte, udam se! Zapri so ga in izročili njegovo zadevo

Sofiranje
Ivan Magdič, krojač Ljubljana, Gledališka ulica št. 7 — se priporoča za jesensko sezonu.

Tkalski mojster
37 let star, absolvent tekstilne šole, več vseh del na tkalskih strojih, kakor tudi montaže, išče mesta. Poleg čestine je več tudi nemščine in nekaj slovanskih jezikov. Ponudbe na naslov B. Adam, tkalcovski mistr, Horni Kotolec — ČSR.

Učenca
se sprejme za strojno pletenje. Cegnerjeva 4.

Učenca
s primerno šolsko izobrazbo, zdravega in močnega, poštne starosti, iz mariborskega ali ptujškega okraja sprejme takoj s hrano in stanovanjem v hiši Vinko Zorko, trgovec, Sv. Benedikt, Slovenske gorice, 2821

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s poklicnega izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.

Učenca
s sigurnostjo, da napravite izpit za poklicnega ali samovozca, podučujem v dnevnih in večernih urah. — Vprašati takoj v Slovenski ulici št. 27.